

Protagonista:

L'ORGUE

Per la festa de Sant Romà, titular de la Parròquia, vam tenir ocasió de tornar a sentir el nostre orgue, ben restaurat. No estarà de més, per tant, que li dediquem un article recordant el seu historial.

Va a ser construït per la casa "Fàbrica d'Orgues de Ntra. Sra. de Montserrat S.A." de Barcelona. Es tractava d'un magnífic instrument, de sistema tubular, amb dos caixes i dos teclats de mà i un pedal amb la consola separada de l'instrument i col·locada al mig del Cor. Constava de 18 jocs reals (deu corresponents al Gran Orgue, 6 al recitatiu i 2 al pedal), tenint cada un dels teclats 73 notes d'extensió i el pedal 32 amb 1.383 tubs. Cada teclat proveït de pistons corresponents per a la registració fixa i dos fileres més per a les registracions lliures; els traspositors (tres grans ascendents i tres descendents) tots ells amb el corresponent anulador; al centre, l'indicador automàtic de Crescendo-Descrecendo, a cinc graduacions; pedalats de combinació i un aparell automàtic de Piano-pedal; tres manxes a dues pressions alimentades per mitjà d'un ventilador elèctric del tot silenciós. Els materials, tots de primera qualitat, elaborats amb tota cura i precisió. Aquesta era la descripció que feia del nostre orgue la casa constructora.

El preu total era de trenta cinc mil pessetes, que foren lliurades en tres pagaments. El primer, de quinze mil pessetes, en entregar l'orgue i en forma de lletra a seixanta dies vista. El segon, a pagar el trenta de novembre de l'any de compra, de deu mil pessetes. I un tercer pagament igual a l'anterior, que s'havia d'entregar bon punt fos recollida la quantitat total o parcialment, comproment-se la Comissió firmant a fer tots els esforços perquè fos el més aviat possible.

*

L'orgue fou estrenat el 30 de agost de 1931. A dos quarts de deu del matí fou beneït pel Sr. Rector de Lloret, Mn. Joan Ferrés. Es tocà tot seguit una obra de concert per a orgue sol, a fi de que la gent pogués comprovar la qualitat del nou instrument. Després començà un Ofici Solemne cantat per la Capella Parroquial, amb la col·laboració de solistes pertanyents a la de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona, interpretant-se la Missa "Hoc est corpus meum" de Perosi, per a cor a tres veus d'home, solistes, orgue obligat i instruments de corda. El senyor rector s'ocupà del sermó corresponent. Després del Credo, l'Ofertori fou acompanyant per la música plaent de l'orgue. En acabar l'ofici, l'Escolania Parroquial, la Capella i el poble, acompanyats per l'orgue, cantaren la peça gregoriana del segle X "Psal.lite Deo Nostro, Psal.lite".

*

Hi hagué encara una segona part, més de concert, integrada per les següents obres: "Ave Maria" (per a solo tenor i orgue) i "Obra de Concert" (per a orgue sol), amb dues de César Frank; "Pregant" per a violoncel, violí i orgue, de Guillem Brugarolas; "Adagi de la Tocatta en Do" per a violoncel i orgue de Bach; "Andante del Trio en La" de Locillet; "Mireu si hi ha dolor igual al meu" cançó esperitual, amb un solo de baix i orgue, de Bach. També de Joan Sebastià Bach la Coral 41; "Schargo" de Bossi, "Pastoral" de Guilment, "Sinfonia en Fa" de Widor i una "Salve Regina" gregoriana, que cantà el poble, acompanyat de l'orgue. La direcció de la Missa i l'acompanyament dels solistes va córrer a càrrec del mestre Mas i Serracant. Les parts de solistes foren confiades als professors Pérez (violoncel) i Giralt (baix).

*

Les parts variants foren interpretades pels sochantres de la Catedral de Girona. La part d'orgue durant la Missa Solemne, igual que les obres de concert, fou executada pel concertista Mossén Josep Maria Padró, organista de la Catedral Basílica de Girona. La direcció de les obres de concert fou confiada al mestre Joan Bta. Lambert, descendent de lloretencs, figura prestigiosa de la música a Barcelona i que en el nostre poble és especialment recordat per haver escrit la magnífica suite sinfònica titulada "La Festa de Santa Cristina". Va dirigir l'escolania parroquial Mn. Josep Mundet, organista de la nostra església.

*

La tasca de la Comissió encarregada de recollir els diners per als pagaments de l'orgue fou, com sempre passa en aquestes coses, llarga i pròdiga en esforços. Hem de deixar constància, però, que la persona que primer havia pensat en la instal·lació d'un orgue a la nostra parròquia i que havia promès els primers diners fou el canonge Narcís Domènech i Parés. En el seu testament, atorgat a Lloret el 22 d'octubre de 1901, diu: "Lega al Señor Cura Párroco, Regente o Ecónomo, que fuere de esta iglesia parroquial de San Román, todas las cantidades que el Estado adeuda al testador por razón de sus pagos como canónigo Chantre de Santo Domingo; para que las invierta en comprar un órgano para dicha iglesia y el resto lo aplique a las de-

más necesidades de la parroquia". Es clar que, quan la compra de l'orgue es féu realitat, la moneda ja no tenia el mateix valor i, per tant, en comptes de sobrar diners per a altres necesstats, com preveia el testador en van faltar. El poble doncs, va haver de suplir el mecenatge del canonge i la llista de contribuïents que tinc a la vista en escriure aquestes ratlles agermana les diverses famílies de Lloret. Qui dona dues o tres pessetes, qui cinc, qui 10 ó 15, qui puja a 25, a 50 o a 100. Hi ha donatius més elevats (200, 250 i 300 pessetes, de les pessetes d'aquell temps, es clar!), fins arribar als de 1.000 i als de 4.500 i de 5.500 que són ben comptats (un de cada). Els noms dels lloretencs són els de sempre, destacant els de les cases bones—alguns cognoms avui pràcticament extingits a Lloret—augmentats amb els déstiuejants (famílies Rocamora, Saragossa, Sarraïma, Roviralta, Brugarolas i d'altres.).

*

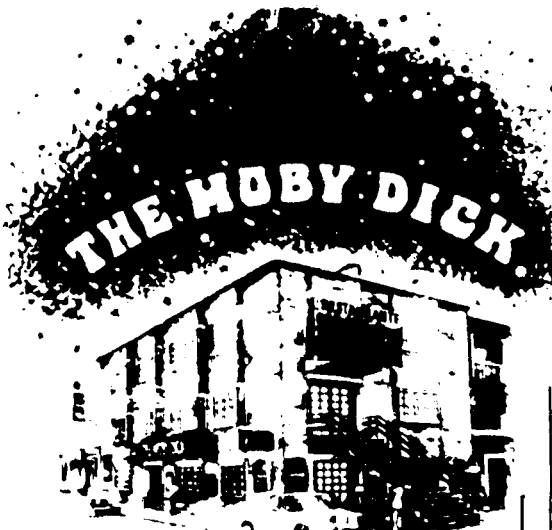
Una vegade més veiem la col.laboració dels lloretencs o descendents de lloretencs que viuen a fora. Arriben donacions de l'Habana (famílies Sala, Gelats, Domènech), de Talavera de la Reina, de Girona Mercès a l'esforç de tots plegats, l'església de Lloret va disposar d'un instrument que de llavors ençà va acompanyar dignament les cerimònies litúrgiques del temple. Cins anys després de la inauguració li arribà a l'orgue un moment perillós. Amb la revolta del 1936, la gent que s'havia apoderat de l'església es proposà destruir l'orgue tal com havia fet amb les imatges, altars i altres objectes sagrats. La gestió diplomàtica d'algunes persones va evitar-ho. Un dels que van intervenir sembla que fou, segons m'havien dit, Mossen Mundet, que, essent lloretenc i en certa manera una mica respectat pels revolucionaris, els feu entendre que l'orgue no tenia res a veure amb la creença de cadascú, i que era un absurd destruir aquell instrument

*

musical que els podia servir igualment per a donar cencerts. Darrerament m'han precisat que la salvació es degué també a la intervenció decidida d'un dels germans Garriga Alum que suggerí altres finalitats per a l'orgue, evitant així que fos cremat. Així fou com aquell orgue lloretenc que havia muntat la Casa de Nostra Senyora de Montserrat, sota la direcció de l'orguener italià Silve Puggina, fou desmuntat i guardat a la capella dels Sants Metges, ben tancat, durant tota la guerra civil. Posteriorment, i mercès a la munificència del Sr. Guillem Brugarolas, que també era músic i havia compost varies peces per a orgue i estiuejava a Lloret, fou instal·lat de nou a l'església parroquial on hem tingut ocasió d'escoltar-lo tantes vegades. En particular, recordem el concert donat per l'organista Rafael Tapiola, l'any del Mil·lenari, després de la primera restauració ordenada pel senyor rector Mn.Narcís Gispert. Ara, el nou rector, Mn.Josep Benet, ha emprès una restauració més a fons, fruit de la qual ha estat tornar a disposar d'un orgue esplèndid que ens honora a tots.

JOAN DOMENECH I MONER

MOBY DICK Pub

MOBY DICK

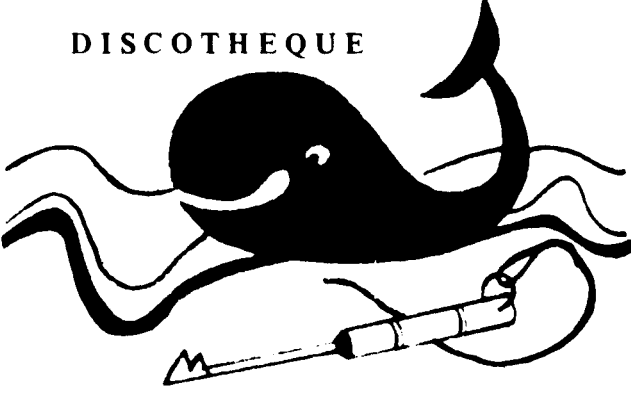
Ajuntament de
Lloret de Mar
Servei d'Arxius Municipals

RESTAURANT

THE MOBY DICK

DISCOTHEQUE

LLORET GACETA 5

SAML M

SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL DE LLORET DE MAR